

דברי הכפר

ישראל במלחמה

גיליון מס. 2890* כח באב תשפ"ה * 22 באוגוסט 2025

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: דורית צחור dorittb1963@gmail.com

גרסיה לורקה

1. השבוע ב-19 באוגוסט בשנת 1936, נרצח פדריקו גרסיה לורקה על ידי פשיסטים נתעבים שרצחו אותו פעמיים. פעם על היותו קומוניסט ופעם על היותו הומוסקסואל.

2. האנשים האלה משחרים גם היום לטרף ברחובות הקשים של הדמוקרטיה. אנשי להב"ה אפלה השונאים ומייחלים למותו של כל מי ששונה, אחר ואיננו נאמן לדרכם האלימה והמרסקת.

3. פדריקו גרסיה לורקה, משורר ענוג ואדם יפה עד כאב נמערך תחת מגפי אנשים שנבראו בצלם שנאתם. כמה מכאיב לגלות שדרכם המתועבת לדאבון הלב ממשיכה להתקיים. נתנחם בכך ששירתו לאחר הירצחו לא תיאלם לעד.

4. לו יכלו ידי להשיר עלים | פדריקו גרסיה לורקה

אני מבטא את שִׁמְךָ
בלילות האפלים,
עת באים הכוכבים
לשתות עם הלבנה
וישנים עלעלי
שָׁרְכִים נסתרים.
ואני חש מֶרְקָן
מתשוקה וממוסיקה.
שְׁעוֹן מְשָׁע שְׁמֵמֵר
שעות עתיקות מתות.

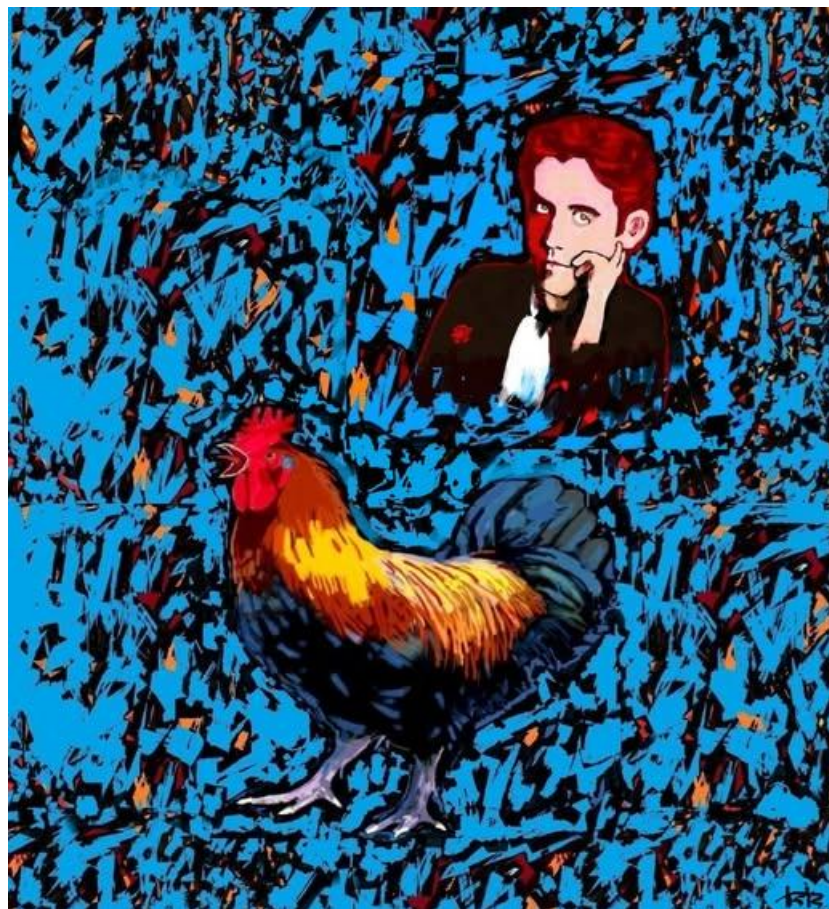
אני מבטא את שִׁמְךָ,
בלילה אפל זה,
ושִׁמְךָ נִשְׁמַע לי
רחוק יותר מתמיד.

רחוק יותר מכל הכוכבים
וכואב יותר מהגשם העדין.

הארצה בך שוב
כמו פעם? במה אשם
לכבי?
אם הערפל נמוג,
איזו תשוקה אחרת מצפה לי?
שתהא שקטה וטהורה?
לו יכלו אצבעותי
להשיר את הלבנה!!

10 לנובמבר 1919 (גרנדה)
מספרדית: ערן צלגוב

5. Lorca in the sky with an Arabian rooster

ערב עירוני

1. השבוע לפני 115 שנים נולד מי שעתיד להיות המכשף הגדול של השירה העברית. נתן אלתרמן הוא מן הסתם אחד המשוררים הגדולים שידעה הארץ הקשה הזאת. ארץ זבת חלב, דבש וצער. פעם הארץ הזאת הייתה צעירה. כלומר האנשים שבראו אותה היו צעירים עדיין ומלאי תקוות וחלומות. אנשים שבאו לכאן ובנו ערים נשמות, וישבו ונטעו כרמים ושתו את יינם ועשו גנות.

2. אני מעלה כאן שיר אהבה לעיר תל אביב שכתב נתן כאשר היה עדיין אדם צעיר שכל עתידו לפניו. נתן אלתרמן כתב את שיר האהבה הזה כשהיה בן 24. זוהי תל אביב שבין מלחמת העולם הראשונה לשנייה. עיר שתושביה נעשים מודעים לכך שבערב נדלקים בה אורות של חשמל ניאון. כלומר אותה נקודה בזמן שבה העיר לאט לאט הופכת מאוסף בתים על החוף לכרך של ממש.

3. על השיר מהלכת איזו מין עצבות שנובעת אולי מנבואת לב המשורר למה שהולך להתרחש עוד מעט באירופה. זו שהחלו בה כבר ה"תהליכים" האלה, שעוד מעט יהפכו אותה מערש התרבות המערבית לברברית ושטופה בדם.

4. השיר התפרסם בספר "שירים 1931–1935", אוסף שיריו המוקדמים של אלתרמן שיצא לאור בהוצאת הקיבוץ המאוחד בשנת 1984. והוא נח שם עד שבשנת 1987 יוני רכטר שהפיק את אלבומו של יוסי בנאי "יוסי בנאי", הלחין עבורו מספר שירים, ובהם גם את השיר הזה שकेבור זמן גם התפרסם מאוד.

5. אני מאוד אוהב את השיר ואת הלחן שהלחים (זה בכוונה) לו יוני רכטר. אחרי שיוני הלחין אותו לא ניתן עוד להפריד בין השיר ללחן. זהו אלתרמן מוקדם מאוד. אך ישנם בו כבר את כל הדברים האלה הסמויים מן העין, שיהפכו אותו עוד מעט למכשף הגדול של השירה העברית:

6. ערב עירוני | נתן אלתרמן

שְׁקִיעָה וְרֵדָה בֵּין הַגָּגוֹת
אֶסְפֵּלֵט כָּחַל מְלֻמָּטָה
עֵינֵי נָשִׁים נֹוּגוֹת, נֹוּגוֹת
אוֹמְרוֹת לְעָרֵב "לָמָּה בָּאת?"

הַפְּנִסִּים פָּרְחֵי הָעִיר
מְלַבְּלִים בְּאוֹר נִיחֹחַ

אָביב חֲשֵׁמֶל עֲצוּב בְּהִיר
מִשְׁכָּרוֹנוֹ אֲסוּר לְבָרַח

הוא רק יתום ורק תמים
נולד לרגע ואינו
בין הלילות והימים
הוא בא לזרח בעינינו

בין הימים והלילות
לנאות מראה כחלים נלך נא
כל נשמותינו הבלות
שם דשא עשב תלחכנה

נפנוף שלום ילדה פתיה
את חיוכה נשא האוטו
מה שהיה ולא היה
נדמה כמו ישוב להיות עוד

כעת אני מאד אחד
ומסתכל מאד בשקט
אין הלבנה חולצת שד
מקיר הבית שמנגד

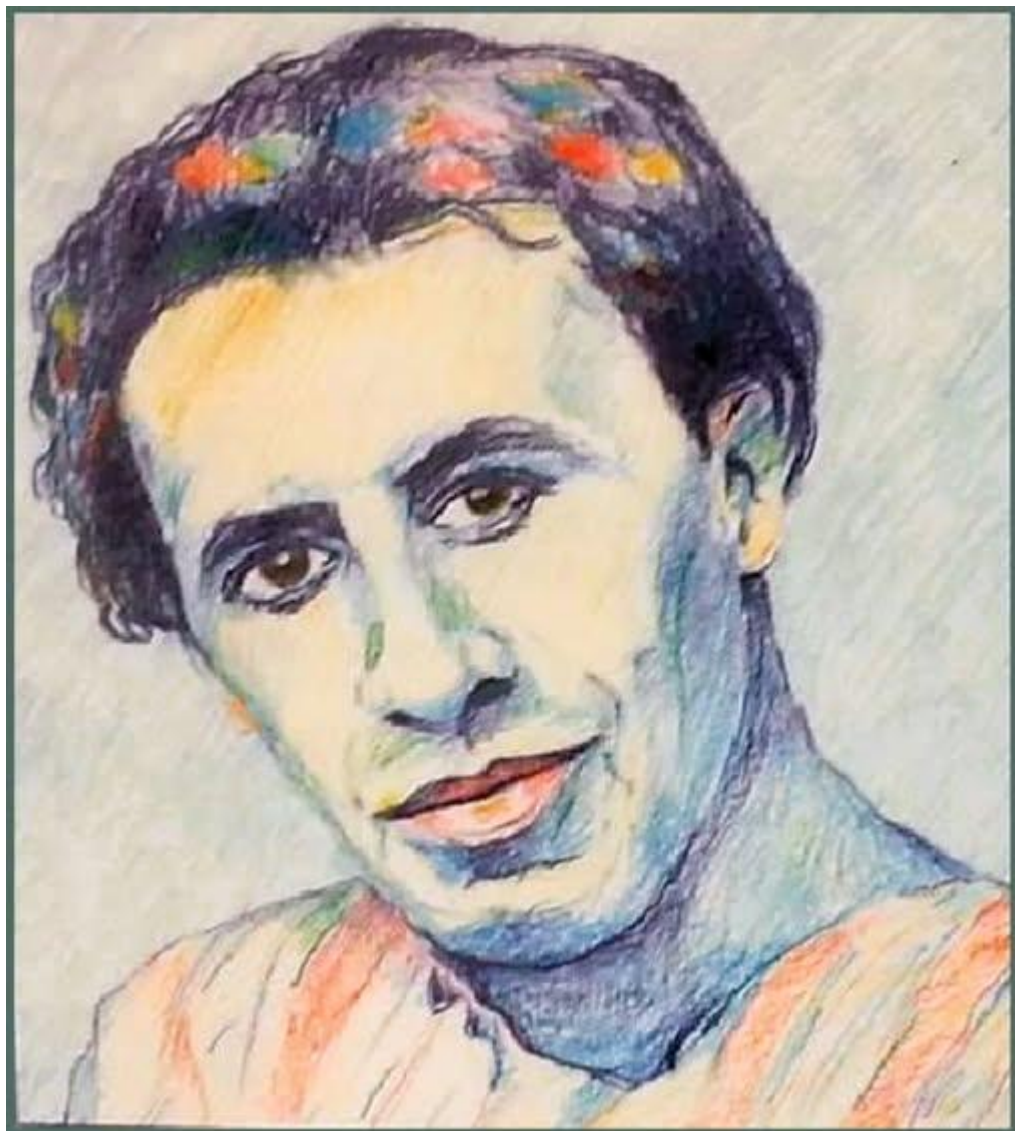
גופי נקטן ומתנמך
אבל ראשי כל כך גבוה
עד שאפלו אם אלה
לא אתבונן לאן אבואה

שקיעה ורדה על סף הרחוב
ורחוב כמנהרה של תכלת
מי שיגיע עד הסוף
ירצה לבכות מרב תוחלת

שקיעה ורדה בין הגגות
אספלט כחל מלמטה
עיני נשים נוגות אומרות
לערב "למה באת?"

7. אני אוהב מאוד את הביצוע של יוסי בנאי, אבל מת על הגרסה מערב שירי יוני רכטר שהתקיים בפסטיבל ירושלים. מה שגידי גוב, מזי כהן, יובל זמיר, חיים צינביץ ויוני רכטר על הפסנתר עושים לשיר הוא עילאי על גבול הלא חוקי. ערב עירוני: <https://www.youtube.com/watch?v=1H9b3TAGpPg>

8. בצירוף: נתן אלתרמן. ציירתי אותו בעפרונות צבעוניים בערך בגיל שבו כתב את "ערב עירוני". עלם צעיר ואופטימי, נער פרחים, הרבה זמן טרם שנולדו הנסיבות שיגרמו לו להשתכר בעתיד עד אובדן ההכרה בבתי מרזח נידחים ובברים שגם הם עדיין לא נבראו, בעיר תל אביב שרק עכשיו מתחילה למתוח איברים לכל עבר...

משפטי פוליטיקלי קורקינט:
אני חושב שהמשפט הכי פוליטיקלי קורקינט
של איתמר בן גביר למישהו, היה כאשר הוא
צעק לנועה רוטמן (נכדה של יצחק רבין):
"בגלל סבא שלך יגאל עמיר יושב בכלא"...

פינת הקריקטורה השבועית: הנה באה הרכבת...

• דודיק רוטנברג ז"ל

בשבוע שעבר הלך לעולמו דודיק רוטנברג בגיל 89. למרות שאת שנותיו האחרונות חי דודיק בראש פינה ואחר כך במשמר הירדן, רוב שנותיו היו בתנועה הקיבוצית, והוא היה חלוץ בחיים המודרניים של הקיבוץ.

הוא נולד ב- 1935 בקבוצת כנרת, ובהמשך היה ממייסדי קיבוץ גונן. את פרסומו בארץ הוא קבל אחרי מלחמת ששת הימים בה נלחם בגבעת התחמושת. כפי שכתב עליו יורם טהר לב, מפי אחד החיילים: "לא ידעתי היכן האחרים, כיוון שהקשר עם דודיק המ"פ ניתק עוד בתחילת הקרב. באותו רגע חשבתי שכולם נהרגו." החיילים שנלחמו בפיקודו העידו על מפקד נחוש אך שקול.

בשנות השמונים של המאה הקודמת, אחרי משבר הקיבוצים, כאשר היה ברור שצריך לבצע אי אלו שינויים בקיבוץ, היה זה דודיק שהתווה את היסודות לשינוי הזה. באותם הימים קיבוץ בית אורן כמעט התפרק, ודודיק ביקש לקיים בקיבוץ זה מעין מעבדה לרעיונות שלו. אפשר לאמר שהקיבוץ ניצל, והתנועה הקיבוצית ברובה התחילה במסע לשינוי אורחות החיים, כך שיתאימו למדינה שהשתנתה ולחברי הקיבוץ הוותיקים שהזדקנו ולבניהם שלא רצו עוד לחיות על פי העקרונות של ראשוני דגניה.

בערוב ימיו עבר דודיק לראש פינה (סימטת גונן), ויחד עם אשתו אלישבע, החלו בפרוייקט חדש: הקמת מרחב משותף לגימלאי דרום הגליל, על מנת לספק להם מסגרת חברתית ותרבותית, מבלי שיצטרכו לנדוד עד לצפון עמק החולה. אלישבע נפטרה בפתאומיות, ודודיק כבר לא היה דודיק המ"פ, ומאבקי האגו של רשויות ואנשים קברו את הפרוייקט הזה.

דודיק היה כבר חולה, ועבר לגור ליד בתו במשמר הירדן. לפני שבוע, כאמור, הוא הלך לעולמו, ונקבר בקיבוץ גונן. יהא זכרו ברוך.

• יום העצירה

לא הייתה שביתה כללית, אבל גם ללא הכרזה על שביתה כללית, ההמונים יצאו לצמתים ולרחובות בכל רחבי הארץ, החל בשעה 06:29 ועד להפגנה ההמונית בתל-אביב.

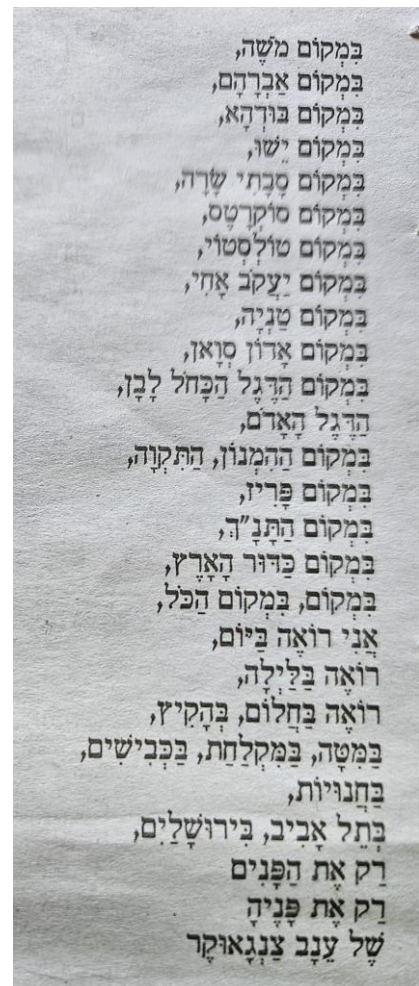
גם מכפר הנשיא הייתה השתתפות רבתי בהפגנות בצומת ראש פינה ובתל-אביב. ולא לה שלא יכלו לצאת ולעמוד בצומת, ולא לה שחזרו מהצומת הוקרן ב"מפגש" הסרט

"מכתב לדוד" סרט שנוצר על ידי חברו של דויד קוניו תום שובל. הסרט על התאומים דויד ואריאל קוניו מניר עוז. הסרט היה מטלטל וכואב, כמו המצב כולו.

אינני יודעת מה תהיה התוצאה של היום הזה ושל המאבק כולו. אני מנסה להיות אופטימית.

אסיים בשירו של אהרון שבתאי, שהתפרסם השבוע במוסף הספרותי של העיתון ידיעות אחרונות. קראתי את השיר כבר כמה פעמים, ובכל פעם אני נמשכת אליו כאילו על ידי מגנט.

הנה השיר:

לא נרגע ולא נשקוט עד שאחרון החטופים יחזור. האירוע הזה ייכנס להיסטוריה של ישראל לדיראון עולם!

תמר וולפין

פִּינֶת הַהֶנְצָחָה / דוד אלמן

יְהִי זִכְרָם בָּרוּךְ

רחל אבידור ז"ל - (16/3/2020 - 27/3/1924)

רחל, חברת הקיבוץ וממייסדיו, נולדה בלונדון והצטרפה ל "הבונים" בעת הבליץ על לונדון. הגיעה לחוות "גורסי ליז". עלתה לארץ באניה "יגור" שהוגלתה תחילה לקפריסין ע"י הבריטים. בקיבוץ עבדה בחינוך והיתה מאד פעילה בכח הקורה אצלנו. עם כל הרצינות היא הצליחה להיות אחת בכוכבות ה"זיגים" (המערכונים) אצלנו.

רחל כתבה הרבה ולימים הצטרפה לעיתון "וותיקי הגליל", הרי הוא "כוון חדש" שרבים בו השירים והכתבות שכתבה. רחל, התוססת ומלאת החיים, לא תוכל להשכח כל כך מהר אצלנו!

<https://khbbm1.wixsite.com/2020-05>

הביא דוד אלמן - פניות כלשהם הפנו אלי - רק לא בטלפון (בעיית שמיעה)

אגף תשתיות ונכסים - כפר הנשיא

הודעה על הפסקת חשמל יזומה

ביום רביעי 27/08/2025

בין השעות 09:00-16:00

בכל הקיבוץ וההרחבה

העבודה תתבצע ע"י חברת חשמל במסגרת הזזת קו מתח גבוה ברחוב החדש בהרחבה

לב הקיבוץ יהיה פתוח וממוזג למען הקהילה (יפעל ע"י גנרטור)

לידיעתכם והיערכותכם
אגף תשתיות

הפסקת חשמל יזומה

עקב ביצוע עבודות לשיפור ותחזוקה של רשת החשמל תהיה הפסקת חשמל

ביום - יום רביעי בתאריך 27/08/25
משעה 09:00 עד שעה 16:00

לתשומת לבכם!

- בעת ההפסקה רצוי לנתק מושתק מכשירי חשמל בעלי רכיבים אלקטרוניים רגישים.
- לידעכם, הפסקת חשמל, מכל סוג שהוא, מלווה בתופעות העולות של מכשירי חשמל. לכן, מומלץ להתקין אמצעי הגנה מפני תופעת אלה.
- אם נמצאים בחדרכם אמצעים לאספקת חשמל חלופית, עליכם לוודא את תקינותם ואת ניתוקם מרשת חברת חשמל בעת ההפסקה, כדי למנוע סכנה.
- ייתכנו שינויים בשעות הפסקת החשמל.

ההפסקה עשויה להתבטל במקרה של מזג אוויר חריג

ליחידים: שירות 103

אם מתגלים על אי-התאמת החומרים נא להסיר מודעה זו אחרי החזרת החשמל.

אגף תשתיות
חברת החשמל

ארכיון כפר הנשיא הא':

לאחדים - מערת האצרות של עלי באבא
לאחרים – ניירת עבשה ופריטים
משעממים

לאחדים – מקום לברר בו עובדות כשיש מחלוקת ושאלות
לאחרים – מקום עם אוסף בדיחות, איזה שטויות עשו כאן פעם...

לאחדים – הכל בו חשוב, הכל מעניין
לאחרים – רק כשמחפשים החלטה, נוהל או חוזה, נתוני אוכלוסיה, תמונות ועוד

לאחדים – ליבו הפועם, מרכז המורשת של הקיבוץ
לאחרים – איפה זה בכלל?

לאחדים – עם שאינו זוכר (ולומד ומכבד) את עברו, ההווה שלו דל, ועתידו לוט
בערפל (תודה ליגאל אלון)
לאחרים – את מי מעניין מה היה פה פעם?

לאחדים – מה, אני יכול להוסיף בעצמי לארכיון האינטרנטי "כפר הנשיא סיפור
מקומי"? יופי! אוסיף מה שחשוב בעיניי, שישמר לדורות הבאים.
לאחרים – אני רוצה, אך אין לי מושג איך מוסיפים תמונה, סיפור או הערות

ממש פשוט! מגלים "כפר הנשיא סיפור מקומי", וזה האתר הראשון שעולה.

הוסיפו תמונה או סיפור לסיפורנו המשותף, בנושאים החשובים לכם.

ענף? יזמות? **תרבות וחגים**? **חינוך**? **טיולים**? **בריכת השחייה**? תשתיות?
הרחבה? **פינות בקיבוץ**? **פאב**? **משק ילדים**? **אמנות**? **מכינה**? **קדמה**?

יש גם מקום **להוספת "לייק"** לתמונה או לווידאו, וכן להוסיף **סיפורים**, **זכרון**,
הערות וכד'.

בשאלות ניתן לפנות לרחל גינת, בארכיון

מהשבוע נתחיל בפירסום
חידה שבועית.

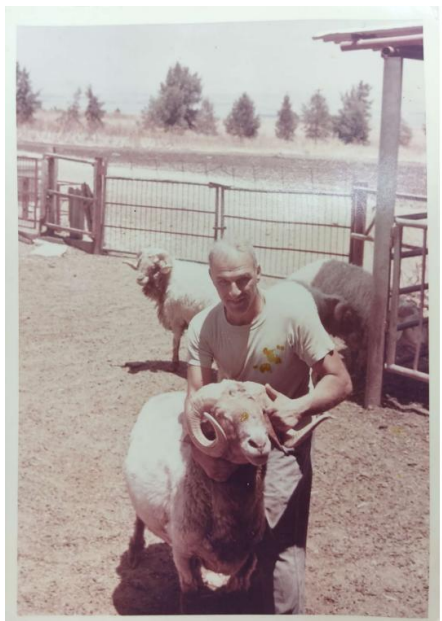

והפעם, חידה מס' 1:

ילדי איזו כיתה מופיעים בתמונה, בקישור המצורף?
בין הזוכים תוגרל תורנות חליבה ברפת או בצאן.
פתרונות נא לשלוח בוואטסאפ בלבד, ל-0507-202884

הצילום ממתין לכם בקישור: [לחצו כאן](#)

למתקשים, שולחת רמז [לחצו כאן](#)

למתקדמים: מי בתמונה?
באיזה שנים מדובר?

למתקדמים במיוחד: מה שם האייל?

בהצלחה, רחל גינת

50 חטופים וחטופה נמצאים כבר 686 ימים בשבי

**רס"ם מוחמד
אלאטרש**

בן 39 מסעווה שבנגב, נחטף מאוגדת עזה

נפל בקרב

עדיין בעזה

רב-סמל מוחמד אלאטרש היה גשש בחטיבה הצפונית באוגדת עזה. הוא נפל בקרב ב-7 באוקטובר ואחרי כחודשיים שבהם נחשב נעדר עודכנה משפחתו שנחטף. ביוני האחרון הם התבשרו שנהרג בקרבות וגופתו מוחזקת בידי חמאס.

אלאטרש היה נשוי ואב ל-13 ילדים, הגדולה בת 18 והקטנה הייתה בת חודש בלבד כשנחטף. היו לו 22 אחים ואחיות והאהבות הגדולות שלו היו המשפחה והסוסים. מאז שהיה ילד הוא אהב בעלי חיים, ורצה להקים פינת חי. חלומו הגדול היה להקים חוות סוסים.

גיא אילוז

בן 26 מתל אביב, נחטף ממסיבת הנובה ברעים

נרצח בשבי

עדיין בעזה

גיא נחטף ב-7 באוקטובר ורק לאחר כחודשיים עודכנה משפחתו שהוא נרצח וגופתו מוחזקת בעזה. הוא תועד נמלט מאזור המסיבה והספיק לדבר בטלפון ולדווח שיורים עליו, שהרגו את חברו אלון ושהוא עצמו מסתתר על עץ.

אילוז היה טכנאי קול של להקת "היהודים" ועבד עם אמנים, בהם מתי כספי ושלום חנוך. סולן היהודים תום פטרובר סיפר: "גיא שלנו, ילד מוכשר, מקסים, מתוק בצורה יוצאת דופן, אחד כזה שמתאהבים בו מיד, עם חיוך ענק שחודר אותך וגורם לך לאושר גדול".

האב מישל אילוז השמיע באחת העצרות לשחרור החטופים את שיחת הטלפון האחרונה עם בנו ואמר: "אין לנו עוד יותר ימים, והממשלה לא עושה דבר כדי להחזיר אותם מהשבי. הרבה שואלים אותי איך מצליחים לחיות, אז אספר לכם - אני חי בכאוס. אבל שלא תתבלבלו, אני לא נשבר ולא אוותר".

דרור אור

בן 48 מבארי, נחטף מבארי

נרצח בשבי

עדיין בעזה

דרור נרצח ב-7 באוקטובר וגופתו מוחזקת בשבי חמאס ברצועת עזה. תחילה דרור הוגדר חטוף, אך 208 ימים אחרי הטבח משפחתו התבשרה שנרצח. דרור הוא אב לשלושה ילדים, יהלי (18), נעם (17) ועלמה (13) וכן זוגה של יונת אור שנרצחה גם היא ביום המתקפה. שניים מילדיו, עלמה ונעם אור, נחטפו ושוחזרו בעסקת החטופים בנובמבר 2023.

אור ניהל מחלבה בבארי במשך כ-15 שנים, והכין את גבינות הבוטיק שלה, יחד עם שותפו דגן פלג שאמר: "דרור היה אדם של תשוקות, אדם של אנשים". אחותו דנה סיפרה: "דרור היה איש משמעותי ביותר במשפחה שלנו. אדם שאין לו אפילו אויב אחד".

אֲנִי שׁוֹכֵב לִי מִטֵּל בְּבֶטֶן הַמִּנְהָרָה
הַחֲשׂוּכָה, שֶׁלֹּד אָדָם בְּתַנּוּחַת
עֶבֶר, קָשׁוּר בְּשִׁלְשֻׁלָּאוֹת אֶל
הַקִּיר. מִיָּד פַּעַם בְּעֵיטָה, בּוֹדְקִים
אִם אֲנִי עֹדֵן חִי. הָאֲוִיר פֹּה לוֹהֵט
וְקָשָׁה לִי לְנָשֵׁם, אֶפְסוּ כּוֹחוֹתַי,
אֶפְפוֹנִי חֲבִלֵי מוֹת וְנֶחְלִי בְּלִיעַל
יִבְעֲתוּנִי וְכָל מָה שֶׁנֹּתֵר...

שִׁמְעֵי יִשְׂרָאֵל!

שירי מלחמת חרבות ברזל

האן יונס

מילים ולחן: בר צברי ואבי אחוין

כשהתחלתי לכתוב את השיר הזה, ידעתי שאני לא כותב רק סיפור של חייל בשדה הקרב, אלא את הסיפור של כולנו, כי הלוחמים האלה הם תמצית הישראליים, הטובים שבטובים, וגם אם אנחנו לא נמצאים איתם בשטח, במחשבה וברוח אנחנו איתם.

כבר מעל שנה שאני פוגש את אותם בכל פינה במדינה – בדרום, בצפון, על הגבול ובמרכז, בעוטף, בירושלים ובערבה.

אני מגיע להופיע מולם כדי להרים ולחזק אותם ויוצא מחזק ומרוקן, מאנשים מעוררי השראה. אני רואה שליחות אמיתית, כוחות מילואים וסדיר, אנשים ששמים בצד את הכל – את המשפחה, את הקריירה, את הרצונות, את החלומות – כדי שנוכל לישון כאן בשקט. ידעתי שאני חייב לכתוב את זה. לספר את הסיפור שלהם. של האנשים שאני מעריך ומתפלל כל כך שנעשה עבודה עצמית כולנו כדי שנהיה ראויים להם, לכל מי שמקריב מעצמו למעננו.

ולא הכל מותר לי לספר לך
ויש דברים שלא הצלחתי להגיד
נשבענו נישאר כאן עד הסוף
אחת ולתמיד.

אמא אל תבכי אני חוזר, נדבר
כמו שגעוגע מתגבר, אני מת עלייך
ואל תקחי הכל ללב, זה כואב
לאט לאט זה מתקרב
ועד שאבוא, תשכבי קצת לנוח
נצא לטיול, באוויר הפתוח

אמא אל תבכי אני חוזר, נדבר
כמו שגעוגע מתגבר, אני מת עלייך
ואל תקחי הכל ללב, זה כואב
לאט לאט זה מתקרב
ועד שאבוא, תשכבי קצת לנוח
נצא לטיול, באוויר הפתוח

סוגר עשרים ושמונה בחאן יונס
השמש לא נוגעת כאן בים
הדם רועד מרוב קפה שחור
מורנו לא נרדם

חצי קופסאת סיגריות בגרביים
דוהר על הנמר בין בניינים
אין כאן ציפורים שמציצות
רק אבק על המדים

אמא אל תבכי אני חוזר, נדבר
כמו שגעוגע מתגבר, אני מת עלייך
ואל תקחי הכל ללב, זה כואב
לאט לאט זה מתקרב
ועד שאבוא, תשכבי קצת לנוח
נצא לטיול, באוויר הפתוח

חשבתי שנגמור את זה בעזה
קיבלנו עוד קריאה מלבנון
חמש שעות אנחנו כבר בדאחייה
מורנו רץ ראשון

עידו גרשמן 22.8

שיריה דבולט

יובל דדוש 23.8

מיכל קולודני 24.8

גיל אלטמן

סהר קורן 25.8

דינה ראובינוב 27.8

צוריאל כץ 28.8

נגה קודרריאבצב לימור

בציורים הבאים מסתתרים שמות של קיבוצים.

מוזמנים לנסות לפתור את החידות.

תשובות יתפרסמו בשבוע הבא

בהצלחה - דורית

סיפור לשבת

אני רוצה להיות סמארטפון

הורים זה עבורכם

מורה נתנה ציונים לשיעורי הבית של התלמידים שלה.
כשבדקה את שיעורי הבית של צביקה התחילה לבכות.

בעלה שהיה בסלון עם הפלאפון שלו, שם לב ושאל: מה קרה?
היא ענתה: אתמול נתתי לתלמידים שלי משימת כתיבה: "המשאלה שלי".

הבעל אמר: אוקיי, אבל למה אתה בוכה?

עוצרת את הדמעות, האישה ענתה: תוך כדי תיקון העבודה האחרונה, לא יכולתי שלא לבכות.

מתוך סקרנות הבעל שאל: מה היה כתוב שהיה כל כך מרגש?

היא מספרת ומקריא את מה שכתב התלמיד צביקה:

המשאלה שלי היא להפוך לסמארטפון.

ההורים שלי מאוד אוהבים את הסמארטפון שלהם.

הם מטפלים בסמארטפון שלהם כל כך טוב שלפעמים הם שוכחים לטפל בי.
כשאבא שלי חוזר הביתה עייף מהעבודה, יש לו זמן לסמארטפון שלו, אבל לא בשבילי.

כשההורים שלי עושים משהו חשוב והטלפון מצלצל, הם עונים מיד.

אבל הם לא עושים את אותו הדבר איתי, גם כשאני בוכה.

הם משחקים עם הטלפונים שלהם, אבל לא איתי.

כשהם מדברים עם מישהו בטלפון, הם לא מקשיבים לי, גם כשאני אומרת משהו חשוב.

אז המשאלה שלי היא להפוך לסמארטפון.

לאחר ששמע את המילים הללו, הבעל התרגש מאוד. כמה שהוא צודק, אומר הבעל...

הורים, זכרו את זה:

מכשירים אלקטרוניים מועילים, אבל הם נועדו להקל על חיינו.

לא להחליף אהבה למשפחה שלנו ולאנשים שאכפת לנו מהם.

ילדים רואים ומרגישים כל מה שקורה סביבם.

בואו נדאג להם, כדי שהם יגדלו עם הערכים הנכונים, שמחה, שלוה וביטחון

עצמי.

